

25

ΕΚΠΟΜΠΗ ΚΕ'

25 Μαΐου 1967

Ανδρέας Γ. Καλοθελής

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο μου, σέ μελάδες μῆς βάζουν μερικοί ἔπο τούς ἑπροατές τῆς ἐκπομπῆς μας.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί συμβαίνει πάλι ; Καμιὰ καινούργια ἀξίωσις ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τί ἀξίωσις ! Μῆς γράφει κάποιος π ού κρατῆ ἄνωσυμία ἔφου ὑπογράφει μόνο μέ τά ἀρχικά του "Ἐφίλον Δέλτα καί μῆς ἔρωτῆ πῶς ἦτανε τά κοσμικά σαλόνια πρίν ἑνατό χρόνοια στήν Ἀθήνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τρέχα γύρευε... Ποῦ νά ξέρωμε πῶς ἦτανε τά κοσμικά σαλόνια πρίν ἑνατό χρόνοια στήν Ἀθήνα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' ὄμως Γιάγιο μου βρεθήκανε ντοκουμέντα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ντοκουμέντα ; Ὁ Σουρῆς μήπως ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ Σουρῆς θά χαριτολογοῦσε χιουμοριστικά. Ἐδῶ ἔχομε μιὰ ἐπίσημη καί σοβαρή μαρτυρία, τά Ἀπομνημονεύματα τοῦ Ἀνδρέα Συγγοῦ, τοῦ μεγάλου ἑθνικοῦ εὐεργέτη...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄ, τοῦ Συγγοῦ, πού ἔχει κληροδοτήσει τόσα ἰδρύματα στήν Ἑλλάδα, νοσοκομεῖα, τό Πτωχοκομεῖο, τίς θυλακές Συγγοῦ, τό Βρεφοκομεῖο, τό Δημοτικό Νοσοκομεῖο... Ὅστε ἔχει γράφει Ἀπομνημονεύματα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπομνημονεύματα πού μῆς δίνουν πολύτιμες πληροφορίες γιά τήν πολιτική καί κοινωνική ζωή τῆς Ἀθήνας τόν περασμένο αἶ-
ωνα. Καί ξέρεις Γιάγιο μιὰ σύμπτωσι ; Ἐχομε φέτος 1967. Λοι-
πόν ὁ Συγγρός πού γεννήθηκε στήν Χίο, πού ἔζησε στήν Σύρα,
στήν Πόλι καί στήν Νεσσαλία, ἦρθε γιά πρώτη φορά στήν Ἀθήνα
στά 1867, δὲ

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί λές βρέ Δημήτρη ; Ἀκριβῶς πρό ἑνατό ἔτων ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀκριβῶς. Διέβασε λοιπόν ἐδῶ, γιά νά ἴδῆς τί γράφει ὁ Συγγρός γιά τά σαλόνια τῶν ἑθηναϊκῶν σπιτιῶν στά 1867.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Για νά δοῦμε. ~~ἀλλὰ~~ Μεταξύ τῶν πρώτων οἴκων, εἰς τοὺς
ὁποίους εἰσῆχθην, γράφει ὁ Ἀνδρέας Συγγρός, ἦτο ὁ τοῦ Ἰω-
άννου Φιλήμονος

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ διαπόπτω : Ἰωάννης Φιλήμων ἦτανε ὁ δημοσιογράφος ποῦ ἐξέ-
διδε τὴν ἔφημερίδα " Αἰών ". Ἀργότερα τὴν πῆρε ὁ γυιός του
ὁ περίφημος Τυρολέων Φιλήμων.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αἱ δεξιώσεις τοῦ οἴκου Φιλήμονος ἦσαν καθημεριναί - καθημερ-
ναί - ὡς καὶ τινῶν ἄλλων οἴκων, τοῦ Νικολάου Δραγούμη, τοῦ
Ἰωάννου Μεσηνέζη, τοῦ Κωνσταντίνου ^{Λεβίδου} ~~Μεσηνέζη~~, συντάκτου τῆς
ἐφημερίδος "~~Ἰωνίου~~" ^{Ἰωνίου} καὶ λοιπῶν ἄλλ' ἢ περιγραφή τοῦ πρώτου
ἄρκει διὰ νά λάβῃ τις ἰδέαν τοῦ ὄλου τῶν τότε ~~ἐκ~~ ἀθηναίων
πολιτικο-κοινωνικῶν σαλονίων, τῶν φερόντων τὴν ἀπολύ-
τως ἐγκώριον χροιάν. Κατ' ἐμέ, τὸ τοῦ Φιλήμονος ἦτο τὸ πρωτο-
τυπώτερον συνάμα καὶ τὸ διασκεδαστικώτερον πάντων τῶν σαλο-
νίων, ἕνεκα τῆς ὑπάρξεως υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὄλων νέων, ζωη-
ρῶν καὶ προικισμένων μέ ἴδια ἐκάστου προτερήματα σωματικὰ ἢ
διανοητικὰ. ~~ἔαλλ' ἢ~~ Ἀλλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἱ αὐτοὶ φοιτῶν-
τες εἰς τὸ ἕνα σαλονί ἐσύχναζον ἐναλλάξ καὶ τὰ ἕλλα
καὶ πολλάκις, τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ, ἐπεσκέποντο δύο καὶ τρεῖς καὶ
συχνάκις δὶς καὶ τρεῖς.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνεις δηλαδὴ Γιάνγκο τί γινότανε : οἱ ἀθηναῖοι τῆς μα-
καρίας καὶ εἰδυλλιακῆς ἐκείνης ἐποχῆς, δέν εἶχανε δουλειά νά
κάνουνε καὶ πηγαίνανε σ' ἕνα σπίτι, καθόντουσαν μισή ὥρα, φεύ-
γανε, πηγαίνανε σέ ἄλλο, μένανε πάλι μισή ὥριτσα, πηγαίνανε
καὶ σέ τρίτο καὶ ὕστερα ξαναπήγαιναν σέ ὅποιο τοὺς εἶχε ἄρέ-
σει περισσότερο. Γιὰ ἐξακολούθησε γιατί ἔχει ἐνδιαφέρον.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἡ ὑποδοχὴ ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς ἐνάτης νυκτερινῆς, ἕως πολλάκις
καὶ ἐνωρίτερον. Ἐδέχοντο εἰς μίαν αἰθουσαν καὶ παρακείμενον
δωμάτιον ὅπου ὑπῆρχε καὶ κλειδοκύμβαλον. Ὁ φωτισμὸς συνίστα-
το εἰς μίαν λάμπαν ἐν τῷ δωματίῳ τεθειμένην ἐπὶ τοῦ

ηλειδοκυμβάλου και έτεραν λάμπαν κρεμαμένην έν τῷ μέσω τῆς αἰθούσης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έννοεῖται ότι πρόκειται γιά λάμπες πετρελαίου.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό φαντάζομαι και συνεχίζω ^{Εἰς} τήν αἰθουσαν ὄπῃρχον και δύο ἢ τρία κηροπήγια επί μικρῶν τραπεζῶν, χρησίμων διά χαρτοπαίγνιον, ἤνάπτοντο δέ μόνον κατά τήν ἔραν τοῦ παίγνιδίου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βλέπεις λοιπόν Γιάννο ότι ἡ οἰκογενειακή χαρτοπαιξία ὄπῃρχει ἀπό τότε. Διάβασε παραπάνω νά δῆς και τί παίζανε οἱ ἄθηναῖοι.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ἄλλοι ἔπαιζαν *κ ο ν τ ζ ἰ ν α ν* - μέ ζῆτα παρακαλῶ, κοντζίναν - και ἄλλοι *σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ὀ ν*... Ἀυτό πάλι τί ἦτανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό συνταγματικό ; Κάποιο παίγνιδι τῆς τράπουλας βέβαια. "Όταν τό πρωτοδιάβασα στ' Ἀπομνημονεύματα τοῦ Συγγραφοῦ, ρώτησα πολλοῦς παληοῦς ἄθηναίους, μά κανέναν δέν τό θυμότανε. Βρήκα τέκος ἔναν γέρο ἀμαξῆ στοῦ Ψυρρή ότι ὁ πατέρας του εἶχε λαβωθεῖ μέ σουγιῆ σ' ἓνα καφενετο τῆς Πλάνας, παίζοντας συνταγματικό.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έτσι δέν θά μάθωμε τί ἦτανε τό συνταγματικό και δέν θά μπορέσωμε νά τό διδάξωμε σέ ὄσες ἀκροάτριές μας λατρεύουν τήν πράσινη τοῦχα. Δέν πειράζει ὅμως και ἔξακολουθεῖ τό διάβασμα....

ἄλλοι συνεζήτουν - γράφει πάντα ὁ Ἄνδρέας Συγγρός - επί ζητημάτων ἐπιστημονικῶν, φιλολογικῶν ἢ πολιτειανῶν, ἄλλοι ἔπαιζον ἢ ἤκουον μουσικήν και τέλος ἄλλοι ἔπαμνον και ἔλαφράν ἔ ρ γ ο λ α β ἰ α ν... Ἀυτή πάλι ἡ ἐργολαβία τί εἶναι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό φλέρτ Γιάννο μου, τό σημερινό, τό σύγχρονο φλέρτ πού τότε ἀπεκαλεῖτο ἐργολαβία. Γιατί ; "Ἄγνωστον... Ποιός τό εἶχε βγάλει ἔτσι ; "Ἄγνωστον. Πάντως θυμῶμαι πολύ καλά ὅταν ἤμουν φοιτητής ότι ἡ λέξις ἐργολαβία μέ τήν ἔννοια τοῦ φλέρτ ὄπῃρχε ἀπόμῃ στήν Ἀθήνα, ἀφοῦ και ὁ Μεραμῆς, ὁ πολυθρόνητος φύλακας τοῦ Ζαπκείου μέ τήν ρουμελιώτικη προφορά, γύρευε νά πάνῃ μέ τῶ δουλιῆ γ ο υ ρ γ ο υ λ α β ἰ α..."

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πάντως ή λέξις εργολαβία, άφου ήρθε άναφέρεται καί στά 'Απομνημονεύματα του 'Ανδρέα Συγγρού, παίρνει μιá επίσημη ύπόστασι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πά καθάρλωμε τά πράγματα. 'Επίσημη άθηναϊκή ύπόστασι. Καί μή νομίζεις ότι στην έποχή μας ή λέξις αύτή έχει ξεχαστετ τελείως. Χρησιμοποιεΐται άπόδη στην ζαχαροπλαστική. Ξέρεις τά άμυγδαλωτά έκεΐνα γλυκά που λέγονται εργολάβοι ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Παι, ναί, εργολάβοι. Μή μου πης πώς έχουν σχέσι μέ τόν Έρωτα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ τόν Έρωτα όχι βέβαια, μά ό πρώτος ζαχαροπλάστης που παρασκευάσά παρασκευάσε αυτό τό γλύκισμα, έπειδή είδε ότι τό παρασκευασμά του κολλούσε λίγο στά δόντια, όπως ό έραστής που δέν ξεκολλάει από τήν κόρη των όνείρων του, έβάφτισε τό γλυκό του : εργολάβο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αύτή άσφαλώς θά είναι δική σου θεωρία Δημήτρη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οποιος έχει αντίρρησι, ής μου άποδείξη τό αντίθετο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Εγώ μιá φορά δέν έχω. "Αν βρεθΐ όμως κανένας άκροατής που νά 'χη αντίρρησι, νά είσαι βέβαιος ότι θά λάβης γράμμα. "Ομως πριν από λίγο, διάβασα μιá φράσι στά 'Απομνημονεύματα του Συγγρού που τήν άφήσαμε νά περάσΐ άπαρατήρητη καί άσχολίαστη. Ξέρεις ποιá φράσι ; "Άλλοι έπαιζον καί ήμουον μουσικήν... άσφαλώς θά βρισκότανε καί κάποια ντεμουαζέλλα της έποχής που θά τραγουδούσε. Καί είμαι βέβαιος ότι μέσα στά τραγούδια τους θά είχε τήν πρώτη θέσι καί τό περίφημο Ιταλικό τραγούδι : "Έλα καί μήν έργεΐς... 'Η Κλειώ Δενάρδου θά μας τό θυμίσΐ τώρα.
- ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μόνο μέ πιάνο) "Έλα καί μήν έργεΐς...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μαζύ μας σήμερα βρίσκεται κι'ό φίλος συνθέτης Γιώργος Κατσαρός, πού θά μᾶς δώσῃ μέ μοντέρνα ενορχήστρωσι αὐτό τό τραγούδι, ἄφοῦ μᾶς πῆ προηγουμένως τήν γνώμη του γι' αὐτό.
- ΚΑΤΣΑΡΟΣ Εἶναι ἓνα ἀπό τά πολλά ξένα τραγούδια - κατά πᾶσαν πιθανότητα Ἰταλικό - πού εἶχανε ἐπιβληθεῖ στίς περασμένες γεννεές στήν Ἑλλάδα. Εἶναι παθητικό, ρομαντικό κι' εὐχάριστο ἄφοῦ ἱκανοποιούσε τίς αἰσθηματικές ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς του. Ὅμως πρέπει νά παραδεχτοῦμε καί κἄτι : Πολλές μελωδίες εἶχαν ἐπιβληθεῖ, ὄχι τόσο ἀπό τήν μελωδική τους ὑπόστασι, ὅσο ἀπό τοὺς στίχους πού ἀντεπεκρίνοντο στά αἰσθήματα τῶν κενταδόρων πού τά τραγουδοῦσανε μέ κἄποιο συγκεκριμένο σιοπό. Γιά τήν ἐνορχήστρωσι πού ἔναμα στό τραγούδι αὐτό, μ' ὄλο πού ἐκράτησα ἀπό σεβασμό τήν μελωδική του γραμμή πού εἶναι ἕλλως τε ὦρα ιοτάτη, προσπάθησα ν' ἀνανεώσω τήν ἑναρμόνισί της. Ἄκουστε τήν παρακαλῶ.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ : Β Κ Α

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τώρα Γιάγκο μου, ἄς συνεχίσωμε τήν περιγραφή τοῦ ἀθηναϊκοῦ σαλονίου, ὅπως τό λέει ὁ Ἀνδρέας Συγγρός. Διάβαζε. Φτάνομε στήν ἐπίπλωσι τῆς αἰθούσης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τά ἔπιπλα συνίσταντο εἰς ἓνα τουρκικόν σοφᾶν, κατέχοντα σχεδόν ὁλόκληρον τήν πλευράν τῆς αἰθούσης καί ἱκανόν ἀριθμόν φαθίνων καθειλῶν. Ἐν τῇ δωματίῳ, ἐκτός τῶν φαθίνων καθειλῶν καί ἑνός μικροῦ σοφᾶ - ἀγκωναριά - ὑπῆρχε καί τό κλειδοκύμβαλον καί δύο πολυθρόναι, μικραί, ἐπεστρωμέναι διὰ μαλλίνου ὑφάσματος. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐπί μικρᾶς τραπέζης, ἔκειτο δίσκος, φέρων μεγάλην φιάλην πλήρη ὕδατος καί τινα ποτήρια πρὸς χρῆσιν τῶν ἐπισκεπτῶν ἐννοεῖται δέ ὅτι τό ὕδωρ τῆς φιάλης ἀνενεοῦτο συνεχῶς, ἐπειδή ἦτο τό μόνον ἀναφυκτικόν τό προσφερόμενον εἰς αὐτούς, ἐκτός ἐξαιρέσεως προσφορᾶς καί καφέ εἰς τινας ξένους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπενέμετο ἔκτακτος περιποίησης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνεις Γιάννη μου τί γινότανε λοιπόν στα 1867 έδω κι' ένατό χρόνια ; Γυρίζανε οί κομφευόμενοι άθηναίοι από σπιτι σέ σπιτι - κάθε βράδυ, κάθε βράδυ - άφου ένας σοβαρός πληροφοριοδότης ό 'Ανδρέας Συγγρός μας λέει ότι ήσαν θαμώνες δέ και τρίς έν τή αύτη έσπέρα τών αυτών σαλονίων και πίνανε νεράκι σάν βατράχια του 'Ιλισσου. Κι' ύστερα μιλάμε για τά παλινα χρόνια. Ποιά καλά ; Χρόνια φτώχειας και κακομοιριές

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και, αλλά μήν ξεχνάς Δημήτρη ότι όπως έχομε πετ και έλλοτε, τό νερό στήν 'Αθήνα, ήτανε είδος πολυτελείας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Π'ντως σπάνιζε τό νερό. 'Αρκετ νά σπεφτής ότι ύπήρχαν γειτονίες που κάνανε δυό και τρεις μέρες νά δοϋνε νερό στις βρύσεις. Κι' έχουνε μείνει ιστορικά στ' αθηναϊνά χρονικά τά βαφτίσια σ' ένα λαϊκό σπιτάκι στήν συνοικία ~~επιδά~~ του θησειου. Τότε τά βαφτίσια γινόντουσαν στα σπιτια κι' ύχι στις έκκλησίες. Πήγε λοιπόν ό παπς μέ τά παιδιά που κουβαλούσανε τήν πολυμήθρα, μά νερό δέν ύπήρχε στο σπιτι...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί λές βρέ Δημήτρη ; Και πως τό βαφτίσανε τό παιδί ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Απολυθήκανε οί γειτόνισσες νά φέρη κάθε μία από μία μπουγάλα νερό... Τί νά κάνουν ; 'Ετσι μαζεύτηκε νερό δι' έράνου και φευτογέμισε ή πολυμήθρα και έτελέσθη τό μυστήριο.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Λοιπόν ήτανε πολύ γεννα ιόδωρη προσφορά ή φιάλη του ύδατος που άνενεοϋτο συνεχώς, όπως γράφει ό 'Ανδρέας Συγγρός.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κι' όμως ό κόσμος είχε κέφι και τραγουδοϋσε. Τά πολύ τραγικά τραγούδια, με τά σκελετωμένα κόνικα τά γράφανε οί Έλληνες, τά παθητικο-ρομαντικά τά ~~φάρμακα~~ παίρνανε από τήν 'Ιταλία και για τά εϋθυμα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Α, για τά εϋθυμα και τά κωμικά, γινότανε εισαγωγή έν Παρισίων παρακαλώ. Κι' έχομε ένα κλασσικό δείγμα τό περίφημο παρισιανικό τραγούδι : Βιέν πουπούλ'... που είχε κατακλύσει όλη τήν Εϋρώπη και τήν 'Αμερική. Τό θυμάσαι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ποιός παληός δέν τό θυμῆται ; Καί ποιός δέν τό 'χει τραγουδήσει χορεύοντας πόλια ; 'Απόμα κι' ὄσοι δέν ξέρανε γαλλικά τό τραγουδούσανε φραντσέζικα παρεφθαρμένα ὅπως τ' ἐπούγενε. Βιέν πουπούλα, βιέν πουπούλα, βιέν...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ὅμως σήμερα ἡ καλή μας φίλη Κλειώ Δενάρδου θά μᾶς τό τραγουδήσῃ μέ τούς ἑλληνικούς στίχους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κι' ἔς εἶναι στίχοι τῆς καμῆς ὄρας.

ΔΕΗΠΑΡΑΟΥ

(Μόνον μέ πιάνο)

* Ἀπάντησα ἀέθλια σ' ἕνα στενό
δρομάκι σκοτεινό

Κέ Τέ Δε

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πάλι ὁ Γεώργιος Κατσαρός ἔχει τόν λόγο.

ΚΑΤΣΑΡΟΣ

"Ὅταν ἔδω κι' ἐβδομήνατ ὀγδόντα χρόνια ἀπὸ τῆς ἡ περίφημη παριζιάνικη πόλια " Βιέν Πουπούλ " πέρασε ἄρῆσως τὰ γαλλικά σύνορα γιὰ νά λανσαριστῇ σ' ὅλον τόν κόσμον, δέν νομίζω πὺς ἔφτασε πολύ ὀμαλά σέ καθε χώρα ὅπου ἔφτανε, ἀλλά μᾶλλον σάν ἐπέλασις ἐπιπλοῦ. Τέτοια ἦταν ἡ πρωτοφανῆς ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ τραγουδιοῦ, πού τό τραγουδούσανε μικροί καί μεγάλοι, τό παίζανε παντοῦ καί στούς ὁδομους ἐκώμη, μέ ὀργανέτα, μέ λαντέρνες, μέ μαντολίνα καί ὄστερα ἀπὸ μιὰ παθητικὴ μαντάδα, τό λέγανε καί πανταδόροι ἀπόμα σάν εἴδημη κατακλετῆδα, ὅπως μοῦ λένε οἱ παλαιότεροι. Ἐδὲ Νομίζω πὺς τὴν ἔβριζε τέτοια ἐπιτυχία, γιὰτί εἶναι ἕνα εἴδημο χαριτωμένο τραγουδοῦ μέ μουσικὴ καποίου γάλλου "Αἰόλφου Σπᾶν, πού ~~ἔβριζε~~ τό διεσκεύασε ὁ περίφημος παριζιάνικος συνθέτης ὀπερετῶν Κριστινέ. Στὴν ἐνορχήστρωσί του προσπάθησα νά κρατήσω τὴν παριζιάνικη εἴδημη του.

ΕΚΤΒΛΕΙΤΑΙ Η ΠΟΥΠΟΥΛΑ ΜΕ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ή Πουπούλα βασάνισε τόν κόσμο - ιδίως τούς 'Αθηναίους -
 μιá δολιληρη γεννεά. 'Αρμετ νά σοθ πθ Γιάγκο ότι καί πλανό-
 διοι γύφτοι μουσικάντες τήν μάθανε καί τήν παίζανε σέ χωριά-
 τικα πανηγύρια όπου οί χωρικοί τραγουδούσανε τούς γαλλικούς
 στίχους, έλληνοπρεπέστατα : Βρέ πουπούλα, βρέ πουπούλα, βρέ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έχομε μιλήσει τόσες φορές γιά τούς χορούς που χορεύανε οί
 παλιοί έδθηναίοι καί τώρα πάλι μιλάμε γι'αυτήν τήν πόλιν καί
 άπορθ πθς δέν μοθ είπες τίποτε γιά τό περίφημο καρνέ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό καρνέ... Βρέ Γιάγκο, μέ καταπλήσσεις. 'Εού ποθ τό ξέρεις
 τό καρνέ :
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δέν τό ξέρω βέβαια έξ ιδίας άντιλήψεως, όπως λένε καί στίς
 άνταρτίσεις, μά έχω κι'έγώ τά τηλεφωνήματά μου μέ μιá δυό πα-
 λής έδθηναίους που μοθ τό θυμίσανε.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μά τό καρνέ είναι πολύ πολύ παλιά ιστορία. οί κομψές κυρίες
 καί ντεμουαζέλλες τοθ περασμένου αίώνα, πριν άπό τό 1900, εί-
 χαν άπαραιτήτως μιá βεντάλια μαζί τους... 'Η βεντάλια δέν έ-
 λειπε ποτέ. "Ήτανε ένα άπό τά κυριώτερα έξαρτήματα τής επίση-
 μης τουαλέττας.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τό φαντάζομαι. Θα Ήτανε ζέστη στόν χορό καί τήν ήσθεαν γιά νά
 κάνουν έέρα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρθτον. δεύτερον, γιά νά βάζουν τίς βεντάλιες μπροστά στά πρό-
 σωπά τους δυό κομψές έδθηναίους καί νά μπορούθν νά μιλήσουν χω-
 ρίς ν'άκούγονται καί τρίτον...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Υπάρχει καί τρίτον :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τρίτον γιά τόν μυστικό κώδικα τής συνεννοήσεως.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Δηλαδή :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βεντάλια τελείως άνοικτη έσήμαινε : 'Η καρδιά μου είναι τε-
 λείως έλεύθερη παντός δεσμοθ. Προσπάθησε νά μέ κατακτήσης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Βεντάλια κλειστή :

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ καρδιά μου εἶναι δοσμένη σέ ἄλλον.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἐπῆρχε καί ἄλλη περίπτωση ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλές. Βεντάλια πού ἀνοίγοιλεῖνει συνεχῶς : θέλω νά μου μιλήσῃς. Πησίασε. Βεντάλια μοδιλειστη : Εἶμαι μπλεγμένη μέ κῆποιον μᾶ θέλω νά χωρίσω ἀπ' αὐτόν... Βεντάλια πού ἱπουμεπᾶ στή χεῖλη : Σ' ἀγαπῶ... Βεντάλια πού πέφτει χάμω ἀπό δῆθεν ἀφηρημάδα : Τί κῆδεσαι τῶν καί δέν ἔρχεσαι νά χορέψωμε ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅλα ὁμοῦ : Ὁ κρυπτογραφικός κώδικας τῆς βεντάλιας. Σέ ρώτησε ὁμοῦ γιά τό καρνέ καί δέν μου εἶπες...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό καρνέ ἦτανε ἓνα μικρό κομμάδι σημειωματάριο, ἓνα καρνέ, κρεμασμένο μ' ἓνα μεταξωτό κορδονάκι στήν λαβή τῆς βεντάλιας. Σ' αὐτό τό καρνέ ἡ κομῆ ἀθηναία ἔγραφε τούς χορούς πού εἶχε ὀποσχεθεῖ. Λόγου χάριν : Πρώτη πόλις : Ἐπίσκοπος Πουρούσης, πρότο βάλς, ἀνθυπολοχαγός Κρήτος Κατσημικάλης, δεύτερο μενουέττο Τάνης Δαραλέξης, λανσιέδες τεγματάρχη Γενήσαρλης καί τά λοιπά... Ἦτσι λοιπόν, ὅταν σ' ἓνα διέλειμμα χοροῦ πῆγαινε ὁ καβαλλιέρος νά ζητήσῃ μιά ντάμα γιά ἓνα χορό, ἐπεινή συμβουλευότανε τό καρνέ τῆς : Πολύ λυπῆμαι κύριε εἰ μείζμαι ἀγμαζέ. Τότε ἐκεῖνος τήν ρωτοῦσε συνηθῶς γαλλικά : Ἄλὸρ ριέν πούρ βάλς μου ; Καί ἡ κυρία τοῦ ἀπαντοῦσε : Καλερεζ' μάν
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἦτσι φραντσέζικα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἦτανε ἡ ξενομανία τῶν ἀθηναίων. Καί εἶναι γνωστό ὅτι μιά νεόπλουτη ἀθηναία πού δέν ἤξερε καλά γαλλικά, εἶπε τό δυστυχῶς μέ κατάληξε γαλλική : Δυστυχεζ' μάν...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ὅμως πιάσαμε τήν φλυαρία καί ξεχάσαμε τήν κλειώ πού περιμένει.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γιά νά μῆς τιμωρήσῃ πού τήν ξεχάσαμε θά μῆς πῆ τό παλιό ἀθηναϊκό τραγούδι : Μὲ ξέχασες...
- ΔΕΗΛΑΡΟΥ (Μόνο μέ πιάνο) Μὲ ξέχασες... π.τ.λ. π.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Ὁ φίλος μας ὁ Γεωργος Καταρός τι γνώμη ἔχει γι' αὐτό τό τραγουδί :

ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Ἔναι ἄσφαλῶς ἓνα ὁμορφο μελωδικό τραγουδί ποῦ περιλαμβάνεται στόν μεγάλο-κύκλο τῆς παντσονέτας. ὅτε κι' ἐγώ, φαντάζομαι δέ δτι ὅτε καί σεῖς πιά παλιοί καί πεπειραμένοι, μπορούμε νά προσδιορίσωμε τήν σωστή του ἰθαγένεια. Ὅμως ἄφου τό τραγούδησαν τόσα καί τόσα χρόνια οἱ Ἕλληνες, ἔς κἀνωμε τήν οἴκη συγκατάβασι νά τό δεχθοῦμε γιά ἑλληνικό. Ἄλλως τε οἱ ξένοι ἔχουν πάρει τόσον πολιτισμό καί τόσα φῶτα ἀπό μας. Ἄς τοῦς ἀφάρω καί παίρνωμε κι' ἐμεῖς πότε πότε κανένα τραγουδάκι.

ΕΚΤΡΑΒΙΤΑ ἢ Η ΕΠΟΡΧΗΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ Η' ΕΞΕΧΑΣΕΣ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ὅμως Γιάγιο μου νομίζω πὸς ἡ ἀδυσώπητη ἔρα πέρασε καί πρέπει νά σταματήσωμε τήν φλυαρία μας. Ἐρεβουάρ λοιπόν γιά τήν ἐρχόμενη πέμπτη, τήν ἔδια ἀκριβῶς ἔρα.